

ח ד ש ו ת מ ע ב ו ד ת ה

ש 5

ד ב ו ר ה ב ר ט ו נ ו ב

ביוגרפיה פנימי בשביל העתונות וחובבי-אמנות מס' 2 - חשון תשי"ב

דבורה ברטנוב בתכניתה החדשה:

חזיון-ייחיד "העולה לירושלים"

העולה לירושלים. זכרונות-עם. חזיון ריקודי בשלשה חלקים

(ימי קדם, ימי הגלות, ימי העצמאות).

ניתן - ז א ב .

מוסיקה - יוסף ט ל .

תרשים הבנד - סופיה ורסאל אלראי .

הקריין - שלמה ברטנוב .

כוריאוגרפיה וביצוע-ייחיד - דבורה ברטנוב .

החלק הראשון פותח ב"על שפת היאור" וגומר ב"על נהרות בבל".

החלק השני פותח ב"הגלות הארוכה" וגומר ב"קידוש השם".

החלק השלישי פותח ב"הזורעת" וגומר ב"העולה לירושלים".

הצגת-בכורה של "העולה לירושלים" - בירושלים

הצגת-בכורה ארצית של "העולה לירושלים" תיערך בירושלים. באולם

י. מ. ק. א. ביום ד' בטבת תשי"ב, 2 בינואר 1952.

תל-אביב. ת. ד. 3003

האחראי: ע. בן-גוריון.

דבורה
ברטונוב

במחול-חזיון יחיד

העולה לירושלים

(זכרונות עם)

DEBORAH
BERTONOFF

IN THE ONE-WOMAN DANCE DRAMA

THE ASCENT TO JERUSALEM

(RECOLLECTIONS OF A PEOPLE)

העולה לירושלים

זכרונות-עם

כי שמורים ברגלי זכרונות
מני אז, מני אז.
רחל

תקופה ראשונה

על שפת היאור / שמות, פרק ראשון /

ויאמר סלך ספרים למילדות העבריות, אשר שם האמת שפרה ושם השנית
פועה, ויאמר: בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים, אם בן הוא והמתן
אתו ואם בת היא ותנה. ומיראנה המילדות את האלמים ולא עשו כפאשר דבר
אליהו סלך ספרים, ומתינה את הילדים. • ויעו פרעה לכל עמו לאמר:
כל הבן תילוד הנארה תשליכהו וכל הבת תמיון. • וילך איש מבית לוי
ויקח את בת לוי. • ומהר האשה ותלך בן. ומרא אתו כי טוב הוא
ומצגהו שלשה ירחים. • ולא זבלה עוד הצפיגו, ומתח לו מבת גמא
ומתקרה בתמר ובקפת ומשם קה את הילד, ומשם בסוף על שפת היאור.

במךר / במךר, פרק ארבעה-עשר /

ובגכם יהיו רעים במךר ארבעים שנה. • במספר הימים אשר תרתם
את הארץ ארבעים יום, יום לשנה, יום לשנה. • אני ה' דברתי.

שירת דבורה / שופטים, פרק תשישי /

בפרע פרעות בישראל, בהתנדב עם, ברכו ה'. • בימי שגור בראשית, בימי
בעל חילו ארחות, ותלכי גתיבות ולכו ארחות עקלקלות. חרלו קריון בישראל
חרלו, עד שקמתי דבורה, שקמתי אם בישראל! • עורי עורי דבורה,
עורי עורי בקרי שיר! קום בך ושבה שבה, בראביעם! • אנכי לה'
אנכי אשריה, אומר לה' אלתי ישראל.

דוד הרועה / שמואל א', פרק שבעה-עשר /

ויאמר שאול אל דוד: לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו, כי
נער אמה והוא איש מלחמה מנצרי. • ויאמר דוד: רעת הנה עבדה
לאביו בצאן ובא קארי ואת הדוב ונשא שח מהער. ויצאתי אחריו... והפתי
והמתי. גם את הארי גם הדוב הנה עבדה, והנה הפלשתי הערל הנה
פאחד מהם. כי תרף מערכות אלהים חיים. ויאמר דוד: ה' אשר הצילני מיד
הארי ומיד הדוב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה. • ויאמר דוד אל הפלשתי:

דבורה ברטונוב

בסחול-חזיון-יחיד

העולה לירושלים

(זכרונות-עם)

ניתן - זאב

מוסיקה - יוסף טל

כוריאוגרפיה וביצוע-יחיד - דבורה ברטונוב

הקריין - שלמה ברטונוב

*

חרשים הבגר - סופיה ורפאל אלראי

בין הצלפון - ר. להמן

*

הסוננים:

קרל ברנס (קלרינס) / יוסף טל (פסנתר)

אורי טפליץ (חילי) / דיר וו. ליבנסל (כלי-הקשה)

צפורה פינקוס (סדרה) / גרעון רהר (ויאולה)

*

הסירור המכני - צבי פט

אתה בא אלי בתרוב ובתענית ובכרחו ואנכי בא אליך בשם ה' צבאות אלהי מערכות ישראל אשר תרפא. • וישלח דוד את אל הנבלי ויפח משם אבן וימלע ויד את הפלשתי אל מצחו ומטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה.

בהגת הפעל / ירמיה, פרק תשיעי /

ויאמר ה' • על עונכם את תורתו אשר נתתי לפניכם, ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה — וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבקלים אשר למדום אבותם. • לכן כה אומר ה' צבאות אלהי ישראל: • הגני מאכילם את העם הנה לצנה והשקיתים מיראש — והפיציתים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם.

הללויה / תהלים, פרק מאה ותמשים /

הללויה!
הללו אל בקדשו, הללויה בקמיע צא —
הללויה בנבירותיו, הללויה כרב גדלו.
הללויה בתקע שופר, הללויה בגבל וכבוד.
הללויה בתוף וקחול, הללויה במנים וקנב.
הללויה בצלצלי-שמע, הללויה בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה: •
הללויה!

על נהרות בבבל / תהלים, פרק מאה שלשים ושבעה /

על נהרות בבבל — שם ישבנו גם בינינו בזכרנו את ציון. על ערבים בחיבה תלינו בנרותינו. כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר ותולדנו שמחה: שירו לנו משיברי ציון! • איה גשיר את שיר ה' על אדמת נכר? • אם אשכחך ירושלים תשכח מיני! תדבק לשוני לחכי אם לא אונקרב, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שקמתי!"

תקופה שנייה

הגלות הארובה / ביאליק, מנחת האש /

ומפנים הקיאו את העלם אל ארץ רחוקה מאד, אל ארץ נכר, היא ארץ הגלות. • וירא את השמים והנה הם נכרים לו, ואל ארץ יביט והנה היא זרה — ונתע ארצו בתעוה פוכב נדה בתלל העולם — — • אין לו כל בלמי אם האש הגדולה בטמאקו לבו.

מדיניות / ביאליק, אם יש את נפשך... /

...אם תאבה לראות את החיוק אליו נשפכו כל דמעות עפרה, לבו, נפשו וקדרתו • ...אם תאבה דעת את הסחבא בו נשפחה — ובעצם סחורה — ריח עפרה הכבירה, שגם בשבועה תני חרפה, רק וכלמה שיתמה לא הובישה סחבת געירה — • הוי, את נענה! אם לא תרע לה כל-אלה — אל בית-המדרש סור, תישן והנשון!

קדושת-השם / ביאליק, אם יש את נפשך... /

אם יש את נפשך לדעת את המעון ממנו שאבנו אתיה המימיתים בימי הרעה עו בנה, תעצמות נפש, צאת שמחים לקראת מנת, לפשט את הענאר אל כל סאבלת מרושה, אל כל קרדם נסוי, לעלות על המוסר, לקפץ אל המדורה, וב"אחד" למות מות קדושים • ...ובמותם צו לנו את החיים, החיים עד העולם!

תקופה שלישית

הזרעת / צמח, פרק תשיעי /

ושבתי את שבות עמי ישראל ויבנו ערים נשמות וישובו — ונקטעו קרסים ושתו את יינם ועשו נזות ואכלו את פריהם — ינטעמים על אדמתם ולא יתשנו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם — אמר ה' אלהיה!

הלוחכות / ישעיה, פרק ששים ושלשה /

מי זה בא ממדום תמוץ בגדים ממצרה? זה קרור בלבשו צעה כרב כחו? אגי מדבר בצדקה רב להושיע. • כי יום נקם בלבי וישנת גאולי פאה. • ואביס ואין עור, ואשתיסם ואין סימך — וחושע לי זרעי ותמתי היא סמכתני.

העזקה לירושלים / זכריה, פרק תשיעי /

כה אמר ה' צבאות: • עד ישובו וקנים וקמת ברחבות ירושלים ואיש משענתו גידו מרב מימם. ורחבות העיר יפלאו ילדים וילדות קשתקים ברחבותיה. • כה אומר ה' צבאות: • כי יפלא בעיני שארית העם הנה בנמים העם — גם בעיני יפלא, נאם ה' צבאות.

THE ASCENT TO JERUSALEM

FIRST PERIOD

- a) BY THE RIVER'S BRINK
- b) IN THE WILDERNESS
- c) THE SONG OF DEBORAH
- d DAVID THE SHEPHERD
- e) THE PRIESTESS OF BAAL
- f) HALLELUJAH (Prayer in the Temple)
- g) BY THE RIVERS OF BABYLON

INTERMISSION

SECOND PERIOD

- a) THE LONG EXILE
- b) *MA-YAFITH*
- c) *KIDDUSH HASHEM (Martyrdom)*

INTERMISSION

THIRD PERIOD

- a) SHE WHO SOWS SEED
- SHE WHO WAGES WAR
- b) SHE WHO GOES UP TO JERUSALEM

העולה לירושלים

תקופה ראשונה

- א. על שפת היאור
- ב. במדבר
- ג. שירת דבורה
- ד. רזיר הרועה
- ה. כוהנת הבעל
- ו. הללויה (תפילה בבית המקדש)
- ז. על נהרות בבל

הפסקה

תקופה שנייה

- א. הגלות הארוכה
- ב. מהיפית
- ג. קרושהשם

הפסקה

תקופה שלישית

- א. הזורעת
- הלוחמת
- ב. העולה לירושלים

David said moreover, The Lord that delivered me out of the paw of the lion, and out of the paw of the bear, he will deliver me out of the hand of this Philistine.

Then said David to the Philistine, Thou comest to me with a sword, and with a spear, and with a shield: but I come to thee in the name of the Lord of hosts, the God of the armies of Israel, whom thou hast defied.

And David put his hand in his bag, and took thence a stone, and slang it, and smote the Philistine in his forehead; and he fell upon his face to the earth.

I Samuel, 17, 33—37. 45. 49.

5. *The Priestess of the Baal.*

And the Lord saith, Because they have forsaken my law which I set before them, and have not obeyed my voice, neither walked therein; But have walked after the imagination of their own heart, and after *Baalim*, which their fathers taught them:

Therefore thus saith the Lord of hosts, the God of Israel; Behold, I will feed them, even this people, with wormwood; and give them water of gall to drink. I will scatter them also among the heathen, whom neither they nor their fathers have known.

Jeremiah, 9, 13—16.

6. *Hallelujah.*

Praise ye the Lord.

Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power.

Praise him for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness.

Praise him with the sound of the trumpet: praise him with the psaltery and harp.

Praise him with the timbrel and dance: praise him with stringed instruments and organs.

Praise him upon the loud cymbals: praise him upon the high sounding cymbals.

Let every thing that hath breath praise the Lord.

Praise ye the Lord.

Psalm 150.

7. *By the Rivers of Babylon.*

By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion. We hanged our harps upon the willows in the midst thereof.

For there they had carried us away captive required of us a song; and they that wasted us required of us mirth, saying, Sing us one of the songs of Zion.

How shall we sing the Lord's song in a strange land?

If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning.

If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth; if I prefer not Jerusalem above my chief joy.

Psalm, 137, 1—6.

SECOND PERIOD

1. *The Long Exile.*

And the waters cast forth the youth to a far distant land, to a strange land which is the Land of Exile... He beheld the heavens and they were foreign to him, he looked toward the earth and it was strange... And the youth wandered over the earth like the straying of a star cast off in the void of the universe...

He had nothing but the Great Fire in the depths of his heart.

Bialik: *The Scroll of Fire*

Translated by Ben Aronin

2. *Mah-Yafith.*

If thou wouldst know the bosom whither streamed
Thy nation's tears, its heart and soul and gall —

If thou wouldst know the shelter where preserved,
Immaculate, thy nation's spirit was,
Whose hoary age, though sate with shameful life,
Did not disgrace its gracious lovely youth —

If thou wouldst know, O humble brother mine —
Go to the house of prayer grown old, decayed...

Bialik: *If Thou Wouldst Know*

Translated by Harry H. Fein

3. *Kiddush-Hashem* (Martyrdom).

If thou wouldst know the mystic fount from whence
Thy brethren going to their slaughter drew
In evil days the strength and fortitude
To meet grim death with joy, and bare the neck
To every sharpened blade and lifted axe,
Or, pyres ascending, leap into the flame
And saintlike die with *Ehad* on their lips —

A life that will endure for evermore!

And in their deaths bequeathed to us a life,

Bialik: *If Thou Wouldst Know*

Translated by Harry H. Fein

THIRD PERIOD

1. *She who sows seed.*

And I will bring again the captivity of my people of Israel, and they shall build the waste cities, and inhabit them; and they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; they shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, and they shall no more be pulled up out of their land which I have given them, saith the Lord thy God.

Amos, 9, 14—15.

2. *She who wages war.*

Who is this that cometh from Edom, with dyed garments from Bozrah? this that is glorious in his apparel, travelling in the greatness of his strength? I that speak in righteousness, mighty to save.

For the day of vengeance is in mine heart, and the year of my redeemed is come.

And I looked, and there was none to help; and I wondered that there was none to uphold: therefore my own arm brought salvation unto me; and my fury, it upheld me.

Isaiah, 63, 1. 4—5.

3. *She who goes up to Jerusalem.*

Thus saith the Lord of hosts;

There shall yet old men and old women dwell in the streets of Jerusalem, and every man with his staff in his hand for very age.

And the streets of the city shall be full of boys and girls playing in the streets thereof.

Thus saith the Lord of hosts;

If it be marvellous in the eyes of the remnant of this people in these days, should it also be marvellous in mine eyes — saith the Lord of hosts.

Zechariah, 8, 4—6.

DEBORAH BERTONOFF

IN THE ONE-WOMAN DANCE DRAMA

THE ASCENT TO JERUSALEM

(Recollections of a people)

Idea — ZEEW

Music — JOSEF TAL

Choreography and solo performance — DEBORAH BERTONOFF

Narrator — SHLOMO BERTONOFF

*

The costumes are designed and made by

SOPHIA and RAPHAEL ALROY

The „Tzlefon“-Instrument is made by R. LEHMANN

*

Musicians:

C. BERENT (Clarinet) / Dr. W. LIEBENTHAL (Percussions)

TSIPORAH PINCUSS (Song) / GIDEON ROEHR (Viola)

JOSEF TAL (Piano) / Dr. TOEPLITZ (Flute)

*

Technical arrangement — H. FETT

THE ASCENT TO JERUSALEM

(Recollections of a people)

*For in my feet are preserved recollections
From years of yore and long ago...*

Rachel

FIRST PERIOD

1. *By the river's Brink.*

And the King of Egypt spake to the Hebrew midwives, of which the name of the one was Shiphrah, and the name of the other Puah: And he said, When ye do the office of a midwife to the Hebrew women, and see them upon the stools; if it be a son, then ye shall kill him: but if it be a daughter, then she shall live. But the midwives feared God, and did not as the King of Egypt commanded them, but saved the men children alive.

And Pharaoh charged all his people, saying, Every son that is born ye shall cast into the river, and every daughter ye shall save alive.

And there went a man of the house of Levi, and took to wife a daughter of Levi. And the woman conceived, and bare a son: and when she saw him that he was a goodly child, she hid him three months.

And when she could not longer hide him, she took for him an ark of bulrushes, and daubed it with slime and with pitch, and put the child therein; and she laid it in the flags *by the river's brink.*

Exodus, 1, 15—17. 2, 1—3.

2. *In the Wilderness.*

And your children shall wander *in the wilderness* forty years.

After the number of the days in which ye searched the land, even forty years, each day for a year. I the Lord have said.

Numbers, 14, 33—35.

3. *The Song of Deborah.*

Praise ye the Lord for the avenging of Israel, when the people willingly offered themselves.

In the days of Shamgar the son of Anath, in the days of Yael, the highways were unoccupied, and the travellers walked through byways. The inhabitants of the villages ceased, they ceased in Israel, until that I Deborah arose, that I arose a mother in Israel.

Awake, awake, Deborah: awake, awake, utter a song: arise, Barak, and lead thy captivity captive, thou son of Abinoam.

I, even I, will sing unto the Lord; I will sing praise to the Lord God of Israel.

Judges, 5, 2. 6—7. 12. 3.

4. *David the Shepherd.*

And Saul said to David, Thou art not able to go against this Philistine to fight with him: for thou art but a youth, and he a man of war from his youth.

And David said unto Saul, Thy servant kept his father's sheep, and there came a lion, and a bear, and took a lamb out of the flock: And I went out after him, and smote him, and s'ew him. Thy servant slew both the lion and the bear: and th's uncircumcised Philistine shall be as one of them, seeing he hath defied the armies of the living God.